

Film Pétera Tímára Lalunie (Csinibaba, [no rx](#) 1997) odkrył nieznane terytorium, [approved](#) uświadomił rodakom, [order](#)

że być może, nawet podświadomie, odczuwali nostalgię za latami sześćdziesiątymi. Po rewolucji 1956 roku z każdym rokiem Węgrzy nabierali przeświadczenia, że w tym systemie można żyć, trzeba znaleźć dla siebie tylko właściwie miejsce i nie wychylać się za nadto. Te wspomnienia w połączeniu z popularnymi utworami muzycznymi postanowił wykorzystać Tímár w swoim filmie, adaptując opowiadanie Gyuli Mártona.